

МЕТОДОЛОГИЯ ЗА ИЗСЛЕДВАНЕ НА МИГРАЦИЯТА

Методология и основни понятия

Обект на изследване в демографската статистика са съвкупностите на демографските събития и съвкупностите на населението.

При изследване на миграцията се наблюдава съвкупността на лицата, променили обичайното си местоживее (настоящ адрес). Събитията се регистрират в момента на тяхното настъпване и формират съответните периодни съвкупности за определен обхват от време. За текущата демографска статистика този обхват е една календарна година.

Обичайно местоживее означава мястото, където едно лице обикновено прекарва дневния период на почивка, независимо от временните отсъствия поради почивка, ваканция, посещения при приятели и роднини, работа, медицинско лечение или религиозно поклонение.

Миграция означава промяна на обичайното местоживее на лицето.

Миграцията е вътрешна, когато лицето сменя обичайното си местоживее в страната и външна, когато лицето сменя обичайното си местоживее от страната в чужбина или от чужбина в страната.

В контекста на **вътрешната миграция**, заселване/изселване означава действие, чрез което дадено лице променя своето обичайно местоживее от едно в друго населено място на територията на страната за период, който е или се очаква да бъде най-малко дванадесет месеца.

Имиграция означава действието, чрез което дадено лице установява своето обичайно местоживее в България за период, който е или се очаква да бъде най-малко дванадесет месеца, като преди това лицето е пребивавало обичайно в друга държава.

Емиграция означава действието, чрез което лице, което преди е пребивавало обичайно на територията на България, преустанови обичайното си пребиваване в България за период, който е или се очаква да бъде най-малко дванадесет месеца.

Възрастта на мигриралите лица се изчислява в навършени години въз основа на датата на раждане на лицето и датата на събитието миграция.

Основни показатели

Броят на заселените и изселените лица представлява фактическия количествен размер на тези съвкупности.

Механичният прираст на населението в териториален аспект представлява разликата между броя на заселените и броя на изселените лица във и от всяко населено място. От 2007 г. Механичният прираст е резултат, както от вътрешната, така и от външната миграция.

Нетният коефициент на миграция представлява отношението на нетната миграция към средногодишното население за съответната година.

Териториално разпределение и източници на данни

При статистическата обработка на данните за миграцията, мигриралите лица са разпределени в регионален аспект според административно-териториалното деление на страната към 31.12. на съответната година (населени места, общини, области) по „настоящ адрес“. Това е адресът, който отговаря на документално заявеното местоживее на лицето.

Източник на данните за външната миграция са: Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението образец ЕСГРАОН - ТДС: адресна карта за промяна на настоящ адрес; Националната агенция за приходите; Национален осигурителен институт; Министерство на вътрешните работи; Оценки на емиграционните потоци.

Данните за постоянно пребиваващите чужди граждани и граждани на ЕС в България са получени въз основа на издадените разрешения за постоянно пребиваване на чужди граждани на територията на страната и регистрацията на граждани на ЕС. Източник на данните за постоянно пребиваващите чужди граждани в страната е Министерство на вътрешните работи.